

REDACȚIA

rad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Anstro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 lună 2 .
N-ril de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 fracol.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INȘERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și înșertiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

B scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Kossuth și Iancu.

(sb) Două nume, cari constituiesc patrimoniul sfânt a două popoare.

Contemporani, ei reușese să intru pe aspirațiunile din o anumită epocă a două popoare și astăzi când amândoi nu mai sunt în viață, ei lasă în urma lor o amintire sfântă care veghiaza neadormită în conștiința acestor popoare. Vor fi avut de sigur și greșeli, mai multe s'au mai puțin, dar vor fi avut, ca toți oamenii au fost. Recunoștința popoarelor însă a uitat astăzi aceste greșeli și pe mormintele lor abia închise, următorii cari îi plâng, nu-și aduc aminte decât de aventurile lor generoase, de faptele lor neprihănite.

Căci nu mai sunt în viață. Amândoi aparțin istoriei.

Noi nici nu ne propunem să facem vre-o paralela între ei, nu ale critica faptele nici ale judeca, rolul acesta aparține istoricului, vrem să ne ocupăm însă de prezent, luând lucrurile așa cum sunt, irelevant de împrejurarea, încât merită unul ori altul, aureola cu care este îmbrăcat.

Ne îndeamnă la aceasta cele petrecute în congregațiunea de Vineri a comitatului nostru și discuția ce s-a purtat în acest incident în presă.

La ordinea zilei era proiectul ca congragațiunea să solicite guvernului, ridicarea statuei lui Kossuth în capitala țării.

Membrii români Dr. St. Pop și Dr. Suciu din acest incident li-au spus, că Românii nu pot adera la acest proiect, până ce lor li-se interzice să ridice monument eroului lor național Iancu, până ce guvernul nu va libera „fondul sequestrat al lui Iancu, fond strins cu fileră din sârăcia poporului Român.

Bine să distingem. Oratorii Români n'au atins cu nici un cuvânt memoria lui Kossuth, nici unul nu s'a atins de susceptibilitatea lor, din contră chiar dl Pop i-a gratificat cu brevetul, că sunt un popor recunoscător, cari își știu respecta bărbății lor mari, ear dl Dr. Suciu le-a spus, că așteaptă dela cavaleriasca națiune să respecte și idealele Românilor.

În acest chip oratorii Români și-au făcut și datorința lor națională și au dat și dovezi de multă nobleță fiind vorba de memoria unui om, care pe timpuri a putut să ne fie dușman neimpăcat, dar care astăzi este mort și face o parte din lumea suflătoare a unui popor, cu care noi la o altă vreme să trăim în tot mai bună pace în tot mai frățești relații. Și au uitat că acest om a decretat pierrea noastră, că acest om ne-a pricinuit imense nefericiri naționale, le-au uitat toate aceste, ținând cont numai de sentimentele lor, căci era vorba de sărbătorirea ce o pregătesc bărbatului pe care îl numesc „providențial“, necerând în schimb decât respectarea principiului „quod uni justum, alteri aequum“ ca și nouă Românilor să ni-se permită glorificarea eroilor nostri.

Ce a urmat înțeleptelor și lealilor cuvinte ale dlor Pop și Suciu? Știți ce?

Un potop pe insulte, ofense provocatoare în ce avem mai scump, trivialisând sentimentele noastre și calomniând memoria eroului nostru Iancu, marelui Iancu, neîntrecutul idealist, pe care dinșii îl numesc bandit și tăciunar, poate drept recunoștință, pentru-că i-a scăpat cu sutele și miile din furci, drept mulțumită pentru-că nu a lăsat să le stâlpească în Ardeal până și sămânța.

Pe acesta îl numesc dinșii bandit, tâlhar, tăciunar.

Ce sunt acestea? Nu insistăm asupra falsului ce i-se aduce istoriei denaturând astfel adevărul, nu plastrografia aceasta ne interesează, dar ne nedumerește vedita lor tendență de a ne brusca, de a ne lovi și provoca tot mereu.

Cuvintele d-lui Vásárhelyi din sala comitatului sunt cuvinte nesocotite imprudente, lipsite de nobleță, provocatoare.

Imprudent și sacrileg e acela care ofensează sentimentalitatea unui popor întreg și spre acest sfârșit îl mai falsifică încă și istoria.

Nu mai un spirit strimț numai o inimă josnică poate fi capabilă de aceste lucruri.

Ținând d-lui Vásárhelyi și ai săi la Kossuth cât de mult, treaba lor, noi nerespectuoși nu vom fi față de acest sentiment al lor, dar avem dreptul să le cerem să ne respecte și ei sentimentele noastre. Dacă pentru dinșii Kossuth înseamnă mult, să o știe că pentru noi Iancu înseamnă tot atât, ori poate și mai mult.

Și să mai știe domniile aceștia, odată pentru totdeauna, că memoria lui Iancu pentru noi este un deposit sacru pe care noi îl vom păstra, îl vom apăra și nu vom permite să se atingă nimenea de acest deposit sfânt, prin osclomnizarea trecutului și plastrografia istoriei.

Autonomia catolică Ziarul „Magyar Allam“ e informat, că guvernul a luat hotărâre să nu propună spre întărire Majestății Sale Monarhului proiectul de statut organic votat din partea congresului autonom al bisericii catolice, și anume din motivul, că în statut se da prea mare cerc de activitate bisericii catolice în ce privește conducerea și supravegherea școlilor ei confesionale, ear, pr n aceasta se împedecă unitatea instrucțiunii în școlile medii. Nod în papură!

Ațiunea advocaților maghiari din Arad în contra d-lui Dr. Stefan C. Popp.

În urma cuvintelor nesocotite al agrarului Vásárhelyi László, rostite în sala comitatului nostru, la adresa dl advocat Dr. Stefan C. Popp și agitați de frasele bombastice ale parvenitului Schröder Béla, scrise în ziarul agrar-liberal-mercantil-independist-szélist kossuthist și mai știe Dumnezeu sfântul ce mai est, advocații maghiari din Arad, precum cetim în organul jidovesc „Aradi Közlöny“, au început goană în contra d-lui advocat Dr. Stefan C. Popp, pentru-că acesta, în sala comitatului nostru a cutezat să pretindă liberarea sumelor adunate dela Români pentru ridicarea unui monument, marelui Iancu. Advocatii aceștia maghiari, care va-să-zică partea cea mai mare jidovi, vreau să facă arătare în contra d-lui Dr. St. C. Popp la camera advocaților și să ceară suspendarea lui din funcțiunea de advocat pe cuvânt, că dl Popp ar fi vătămat onoarea domnilor advocați din Arad.

Advocatii aceștia gălăgioși în ce țeară trăesc? În Ungaria? Dar d-lor zilnic strigă în gura mare, că asta-i țeara libertăților. Ori poate libertatea aceasta e numai pentru Maghiari și Jidovi? Rugăm atunci pe Széll Kálmán, ca numai decât la toamnă să presinte parlamentului următorul proiect de lege:

I. TÖRVÉNY-CZIKK a hazafiság lényegéről.

1 §. A ki a magyarországi zsidó sajtóval ellenkező véleményen merészkedik lenni, az hazafiságnak nyilvánítottatik és nékie feje vétetik.

2 §. Jelen törvény végrehajtásával az aradi zsidó rabbi bizatik meg.

Până atunci însă să fie cu răbdare advocații din Arad. Românii însă

PETRU CAZACUL

DE
IOSIF POPESCU.

VI.

Aron.

(Urmare).

De alt-cum Aron îl era recunoscător pentru acest devotament, punând toată încrederea în el și arătându-i o simpatie rară la acest domn. Nici nu putea să nu rămână încântat de acest tiner camerier. Fața lui era albă și gingașă ca a unei femei; încă nu se vedea urmă nici de mustață nici de barbă. Părul atârna în bucle mătăsoase de un negru strălucitor pe umeri destul de largi. Ochiul săi negri erau visători și profunzi, ear trăsăturile feții de o fineță deosebită. În sfârșit formele corpului rotunde și proporționate făceau din Caracal o ființă încântătoare. Nu era dar minune dacă Aron simțise topindu-i-se inima de ghiață sub influența razelor devotate ce ieșiau din acei ochi minunați.

De câte-ori intră camerierul, Aron îl privia cu nerăbdare și-i zicea mecanice:

— „Nici o veste, Caracal?“

— „Nici una Măria-ta“, răspundea acesta și schimba mâncările pe care Aron abia le atinsese.

Vodă simția, că joacă partida decisivă. I-se putea întâmpla să cadă în luptă, și amenințările lui Bucium îl făceau să se teamă.

Trecuseră zece oare, când intră Caracal cu fața palidă și buza tremurândă:

— „Stăpâne“, zise el, „comisul Lambru a fost ucis și cei doi conjurați au scăpat.“

— „Ce spui!“ strigă vodă sărind de pe scaun.

— „Da, stăpâne!“ zise Caracal și istorisi toată întâmplarea, pe care cetitorii o cunosc.

— „Afurisiți oamenii“, exclamă vodă. „Și dobitocul acela n'a avut altceva de făcut decât să moară într'un astfel de moment? Poruncește să plece îndată oamenii, cari să cerceteze tot orașul. Spionii să-i conducă prin suterane, pe unde trebuie că se ascund acei miserabili. Indată, Caracal, auzi? Lucrul e foarte grav!“

— „Da, stăpâne“, zise camerierul și ieși. Aron începă a se preumbla neliniștit prin camera sa. Agitațiunea internă se oglindea pe fața lui, căci acum vodă era singur, n'avea lipsă să se stăpânească și să se ferească de cineva.

Nu trecuseră zece minute, de când ieșise Caracal, când se auzi uruitura unui rădvan, care intră în curte. Vodă tresări. Iși aduse aminte că dase ordin să se aresteze o femeie, care după raportul spionilor a stat în relațiuni cu pretinsul fiu al lui Lăpușneanul. — Camerierul intră.

— „Stăpâne“, zise el, „oamenii însărcinați să prindă pe Maria, veduva lui Băleanul, s'au

întors. Ce să se facă cu această prizonieră? Cuvintele lui Caracal aveau un ton apăsător, neobicinuit, pe care însă vodă, în agitațiunea sa, nu-l observă.

— „Să se introducă în odăea albastră“, zise Aron. „Această femeie va trebui să moară cu ceilalți conjurați. Înainte de aceea voi vorbi cu ea, poate voi afla ceva despre pretinsul fiu al lui Lăpușneanul. — Du-te, Caracal, și pune dorința mea în lucrare.“

Când se întoarse camerierul, Aron era gata să iasă din camera sa.

— „Luminează-mi până la odăea albastră“, zise vodă.

În camera albastră instala Aron pe aceia, pe cari voia să-i spioneze înainte de a vorbi cu ei.

Vodă și camerierul său intrară într'o odăe vecină, de unde printr'o dispozițiune secretă și ingenioasă puteau privi la persoanele din camera albastră fără a fi văzuți.

Vodă se uită prin fereastra secretă și o exclamare de surprindere și de plăcere ieși din pieptul său. Caracal își mușcă buza și fața sa arătă o emoțiune neexplicabilă.

Exclamarea lui Aron era motivată prin frumseța divină a Mariei. Fericirea fusese scurtă pentru tinera femeie. Abia ajunsese a fi soția lui Petru și pe când sufletul ei, încurajat prin cuvintele soțului ei, începea a se încălzi la razele speranței, unui viitor fericit; atunci o mână

A apărut:

STROPÎ DE RÓUĂDE
ELENA DIN ARDEAL.

Prețul 1 cor. plus 3 fl. porto.

Se află de vânzare la Administrația ziarului „Tribuna Poporului“.

„Mureșanul“Institut de credit și economii, societate pe acții în
MARIA-RADNA.

Fundat și deschis în 15 Noemvrie 1897.

Capital social fl. 40.000, în 400 acții de fl. 100.

Acordă: credite personale pe cambii; credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți până la fl. 50; și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri de bani spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear' deponenții primesc după banii depuși până la 1000 5% de la 1000 în sus 6% interese.

569 - 59

Direcțiunea.

Telefon: 440

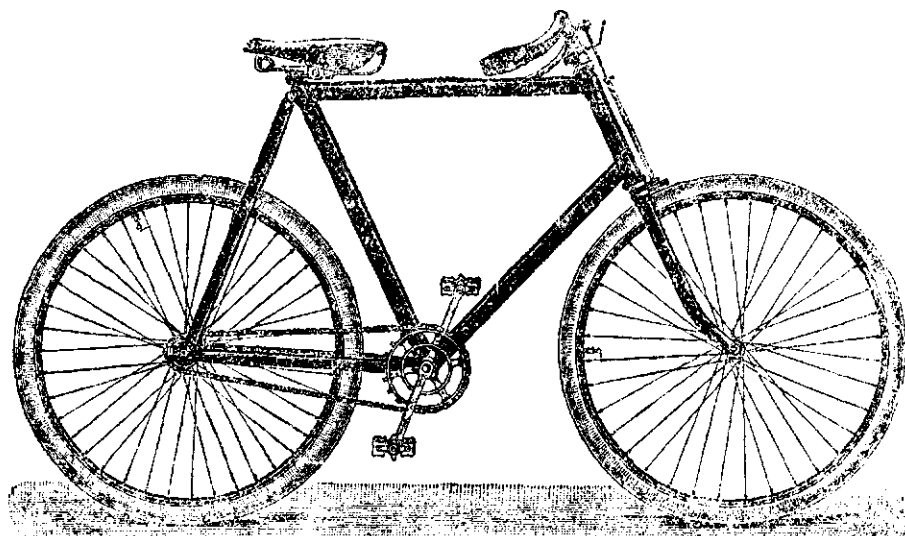
Telefon: 440

Koch Dániel**A R A D, strada Deák Ferencz nr. 42,**
vis à vis de hotelul „Crucea-albă“.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch“.

Primește în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanent se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se execută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.
Mare atelier pentru reparatură

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitate.

3-16

Mulțumită publică pentru o alifie de nfrumșetare excelentă.

Declarație. Stimată Doamnă farmacist! Efectul excelent al „Cremei de vioare“, inventate de D-Te, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai ardente. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile mi-a depărtat de pe față piștrile și petele de ficat, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Viena, 1899. 5 Decemvrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.**CREMA DE VIORELE**

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme piștrile, petele de ficat, alunițele, roșata pielii și tot felul de necurățenii ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr. — Săpun de cremă de vioare 35 cr. — Pudră de cremă de vioare albă, roză și crem 60 cr.

Lapte de vioare de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mânilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafiri. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de vioare“ de Hajós.

Colorarea originală a părului
o recăștigăm prin folosirea**Regeneratorul de păr a lui Hajós.**

În scurt timp i se redă părului cărunț colorarea originală, frumuseța din tinerețe, efectul ajunge remane permanent. Nu murdărește albiturile, nici pelea capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

755 17-20

FARMACIA ȘI LABORATORUL DE CHEMIE

HAJÓS ÁRPÁD

Arad, Piața Andrásy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vejták Kálmár și în drogueria dlor Vejták și Weisz.

In Simánd: în farmacia dlui CSIKY LUKÁCS.

Prăvălie de mode**ROSENBLÜH H. ȘI SOȚUL**

în ARAD

Colțul pieței Szabadság și străzii Forray.

Recomandă marele său magazin de mode pentru dame: mătăsuri, pânzături și chifonuri.

Trusouri gata, barcheturi, plapome și matrațuri, confecțiunea noastră proprie.

Cele mai bune fabricate solide. și prețurile cele mai ieftine.

Materie fină pentru reverenzi, cari își conservă culoarea, în Arad numai la noi se află în asortiment bogat.

Executăm confecționarea de

reverenzi, paltoane, pardesiuri, și le pregătim prin binecunoscutul croitor *Dragan Adamovici*.

Avem în mare asortiment materie și mătăsuri pentru

ornate și prapori bisericești.

Putem prezenta nenumărate scrisori de recunoștință despre reverenzile ce noi le pregătim, precum și despre serviciul nostru bun și ineseptionabil.

Cu distinsă stimă:

Rosenblüh H. și soțul.

792 6-25